

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за младежта
(Обн., ДВ, бр. 31 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 68 от 2013 г.)

§ 1. В чл. 3 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея:

а) в т. 5 след думата „младежта“ се добавя „на местно, регионално, национално и международно ниво“;

б) създават се т. 8 и 9:

„8. насърчаване на младежкото доброволчество;

9. осигуряване развитието на младите хора с изявени дарби.“

2. Създава се ал. 2:

„(2) Този закон се прилага, доколкото не противоречи на Закона за закрила на детето.“

§ 2. В чл. 4, ал. 3 накрая се добавя „след обществени консултации с регионалните, местните власти и младежките организации“.

§ 3. В чл. 5 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Народното събрание одобрява доклад за младежта за период от три години по предложение на Министерския съвет.“

2. В ал. 2 думите „годишния доклад“ се заменят с „доклад за младежта“ и думата „април“ се заменя със „септември на съответната година“.

3. Алинея 3 се изменя така:

„(3) В доклада за младежта по ал. 1 се излагат измененията в социално-икономическото положение на младежите за разглеждания тригодишен период на действие на Националната стратегия за младежта и се отчита изпълнението на приоритетите и целите на стратегията.“

4. В ал. 4 думите „Одобреният годишен доклад за младежта” се заменят с „Одобреният доклад за младежта по ал. 1”.

§ 4. В чл. 6 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) В изпълнение на Националната стратегия за младежта Министерският съвет приема ежегодно до 31 април годишен план за действие в изпълнение на Националната стратегия за младежта и отчет на плана за предходната година по предложение на министъра на младежта и спорта.”

2. В ал. 2 думите „в сферата на младежта” се заменят с „в изпълнение на политиката за младежта”.

§ 5. В чл. 9 се правят следните допълнения:

1. В т. 3 след думата „младежта“ се добавя „и контролира тяхното изпълнение”.

2. Създават се т. 5-10:

„5. подпомага дейността на общините при реализирането на националната политика за младежта;

6. приема с наредба стандарти за осъществяване на публично подпомагани младежки дейности и осъществява контрол по тяхното спазване с оглед на интересите на младите хора;

7. координира мерките за насърчаване, подпомагане и стимулиране на младите хора с изявени дарби;

8. управлява младежки обекти - държавна собственост, предоставени по съответния ред на министерството, съобразно нуждите, за които са предоставени;

9. участва като публичен партньор в публично-частни партньорства в областта на младежките дейности съгласно Закона за публично-частното партньорство;

10. представлява Република България пред чужди държави и международни организации за договаряне и сключване на международни договори за сътрудничество в областта на политиката за младите хора в рамките на предоставената му от Министерския съвет компетентност.”

§ 6. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 3 се изменя така:

„(3) В основния състав на Националния консултативен съвет за младежта се включват: министърът на младежта и спорта или упълномощен от него заместник-министър на младежта и спорта, заместник-министър на

образованието и науката, заместник-министър на труда и социалната политика, заместник-министър на културата, заместник-председател на Държавната агенция за закрила на детето, представител на Националното сдружение на общините в Република България, представител на национално представителните работодателски организации, представител на Националното представителство на студентските съвети, по един представител от всяка национална младежка организация и представител от всяко национално младежко представителство.”

2. Създава се нова ал. 4:

„(4) В разширения състав на Националния консултативен съвет за младежта се включва основният състав, допълнен от: заместник-министъра на икономиката и енергетиката, заместник-министъра на здравеопазването, заместник-министъра на културата, заместник-министъра на вътрешните работи, заместник-министъра на правосъдието, заместник-министъра на регионалното развитие, заместник-министъра на инвестиционното проектиране, заместник-министъра на финансите и заместник-министъра на външните работи.”

3. Досегашната ал. 4 става ал. 5 и в нея след думата „заместник-министрите” се добавя „от разширения състав”.

4. Досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея след думите „ал. 3” се добавя „и 4”.

5. Досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея се създава изречение второ:
„Заместник-председателят на Националния консултативен съвет се посочва сред представителите на националните младежки организации и представителите на националните младежки представителства.”

6. Досегашната ал. 7 става ал. 8.

§ 7. Член 11 се изменя така:

„Чл. 11. Организацията и дейността на Националния консултативен съвет за младежта (НКСМ) се уреждат с правилник, издаден от министъра на младежта и спорта по предложение на Националния консултативен съвет за младежта.”

§ 8. Създава се чл. 11а:

„Чл. 11а. Националният консултативен съвет за младежта провежда заседания най-малко веднъж на всеки шест месеца.”

§ 9. В чл. 14 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Ежегодно до 1 март областният управител внася за обсъждане и приемане в областния съвет за развитие областен план за младежта, след което го предоставя на министъра на младежта и спорта.”

2. Създава се ал. 5:

„(5) Областният съвет за развитие създава със свое решение постоянна комисия за младежта.”

§ 10. В чл. 15 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 думата „общинския“ се заменя с „общински“.

2. В ал. 6 думите „могат да” се заличават.

3. Създават се ал. 7-9:

„(7) Общинските консултативни съвети по въпросите на младежта включват представители на местните младежки организации, представители на общинските и държавните структури с отношение към младежта и представител на родителските съвети. Поне половината от членовете на съвета са лица на възраст от 14 до 35 г. включително.

(8) Организацията и дейността на общинските консултативни съвети по въпросите на младежта (ОКСВМ) се уреждат с правилник, утвърден със заповед на кмета по предложение на ОКСВМ. Общинските консултативни съвети по въпросите на младежта провеждат заседания най-малко веднъж на 4 месеца.

(9) Кметовете на общини съдействат за създаване на партньорство между младежките организации и местната власт за кандидатстване по проекти.”

§ 11. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 думите „където такъв е създаден” се заличават.

2. В ал. 3 се създава т. 7:

„7. размера и източниците на финансиране.”

§ 12. В чл. 18, ал. 1 се създава т. 6:

„6. насърчаване, подпомагане и стимулиране на млади хора с изявени дарби.“

§ 13. В чл. 19, ал. 1 числото „15” се заменя с „14”.

§ 14. Член 22 се изменя така:

„Чл. 22. Национална младежка организация е младежка организация, която отговаря на едно от следните условия:

1. има членове не по-малко от 900 физически лица и извършва дейност на територията на не по-малко от 30 на сто от общините в страната;

2. отговаря едновременно на следните три критерия:

а) има клонове или организации членове в минимум шест административно-териториални области, като всяка от шестте области следва да е в различен район от ниво 2;

б) да има членове не по-малко от 200 физически лица;

в) да има членове не по-малко от 30 физически лица във всеки един клон или организация член;

3. която обединява не по-малко от 2/3 от младежките организации, развиващи дейност в една и съща или в сходни области.”

§ 15. В чл. 25 ал. 2 се изменя така:

„(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат следните документи в зависимост от условията по чл. 22, по които кандидатстват:

1. всички организации следва да представят данни за заявителя – наименование, вид, седалище и адрес на управление; учредителен акт; удостоверение за актуално състояние или друг равнозначен документ, удостоверяващ правния статус на заявителя;

2. организациите по чл. 22, т. 1 следва да представят доказателства за дейност на територията на не по-малко от 30 на сто от общините в страната и списък на членовете на младежката организация, съдържащ трите имена, единния граждански номер, постоянен адрес и саморъчен подпис на не по-малко от 900 членове;

3. организациите по чл. 22, т. 2 следва да представят доказателства за дейност на територията на минимум шест административно-териториални области, всяка от които от различен район от ниво 2 и списък на членовете на младежката организация, съдържащ трите имена, единния граждански номер, постоянен адрес и саморъчен подпис на не по-малко от 200 физически лица, като се посочи клонът на организацията, в който членува всяко от тях;

4. организациите по чл. 22, т. 3 следва да представят и данни, включващи наименование, вид, седалище и адрес на управление за всички младежки организации, които развиват дейност в конкретната или сходните области.”

§ 16. Създава се глава четвърта „а” с чл. 31а-31в:

„Глава четвърта „а“

НАЦИОНАЛНО МЛАДЕЖКО ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО

Чл. 31а. (1) Представителството на интересите на младите хора във формирането, изпълнението и оценката на младежката политика на национално ниво се осъществява от национално младежко представителство.

(2) Национално младежко представителство е доброволно обединение на младежки организации, което е създадено в съответствие с демократичните принципи за представителност, вътрешна демократичност, независимост, отвореност и включване.

Чл. 31б. (1) Министърът на младежта и спорта или упълномощен от него заместник-министър със заповед признава и отнема статут на национално младежко представителство.

(2) Статут на национално младежко представителство може да бъде признат на сдружение, определено да извършва общественополезна дейност, при условията и по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел, което отговаря едновременно на следните условия:

1. обединява не по-малко от 30 младежки организации;
2. чрез своите организации членове представлява не по-малко от 10 000 младежи в страната;
3. има териториален обхват в над 50 на сто от областите в страната;
4. регистрирано е поне две години преди датата на подаване на документи.

(3) Обстоятелствата по ал. 2 се удостоверяват с декларация на представляващата организацията и придружаващи я документи, съдържащи:

1 данни за заявителя – наименование, вид, седалище и адрес на управление; учредителен акт; удостоверение за актуално състояние или друг равнозначен документ, удостоверяващ правния статус на заявителя;

2. данни за организациите – членки на организацията наименование, вид, седалище и адрес на управление; учредителен акт; удостоверение за актуално състояние или друг равнозначен документ, удостоверяващ правния статус на заявителя;

3. доказателства за дейност на територията на не по-малко от 50 на сто от общините в страната.

Чл. 31в. Националното младежко представителство:

1. организира оценка и обществено обсъждане на потребностите на младите хора на територията на страната;

2. подкрепя развитието на младежкото представителство на местно и регионално ниво;

3. дава становище при приемането на актове и програми от централни държавни органи с оглед на тяхното социално въздействие върху младите хора;

4. подпомага осъществяването на междусекторната политика на местно, регионално и национално ниво;

5. участва в разработването и прилагането на добри практики сред своите членове, както и на други приложими в младежкия сектор стандарти за младежки дейности;

6. инициира и участва в структурния диалог с младите хора;

7. участва в заседания на областните съвети за развитие с право на глас, когато се разглеждат въпроси, свързани с младежката политика;

8. участва в заседания на регионалните съвети за развитие с право на глас, когато се разглеждат въпроси, свързани с младежката политика;

9. участва в Националния консултативен съвет за младежта към министъра на младежта и спорта.”

§ 17. Член 32 се изменя така:

„Чл. 32. Младежният работник е пълнолетно лице, което е преминало специално обучение и образование за работа с младежи при условията и по реда на Закона за професионалното образование и обучение или на Закона за висшето образование и/или е придобило професионален опит за работа с младежи и изпълнение на младежки дейности.”

§ 18. Член 33 се изменя така:

„Чл. 33. Младежният работник подпомага дейността на младежките организации и доброволческите организации, като анализира, планира, организира, изпълнява, наблюдава и оценява младежките дейности въз основа на индивидуален подход и оценка на конкретните потребности на младежите.”

§ 19. Член 35 се изменя така:

„Чл. 35. Младежка доброволческа дейност е общественополезна дейност, която се изразява в полагането на труд и/или предоставянето на услуги по собствен избор, безвъзмездно от младежи на територията на Република България или в друга държава по програми и инициативи в сферата на гражданското участие, социални, младежки, културни, екологични, спортни и други общественозначими дейности.”

§ 20. В чл. 37 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея в т. 4 накрая се добавя „и забрана за дискриминация“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Доброволческите организации отговарят за опазването на здравето и правата на младежите – участници в доброволчески дейности.“

§ 21. Създава се чл. 37а:

„Чл. 37а. (1) Краткосрочна е младежката доброволческа дейност, която се извършва за срок, не по-дълъг от три месеца в рамките на една календарна година.

(2) Дългосрочна е младежката доброволческа дейност, която се извършва за срок, по-дълъг от три месеца в рамките на една календарна година.“

§ 22. Член 38 се изменя така:

„Чл. 38. (1) Непълнолетни младежи осъществяват младежка доброволческа дейност само с писмено съгласие на техните законни представители и медицинско заключение, че те са годни да извършват съответната дейност и тя няма да увреди здравето им и да попречи на правилното им физическо и умствено развитие, и при спазване на Закона за закрила на детето.

(2) Доброволчески дейности, осъществявани от непълнолетни младежи, не могат да бъдат с продължителност повече от 35 часа седмично и 7 часа дневно и не повече от 3 месеца в една календарна година, като дейностите се осъществяват от 6,00 до 20,00 ч.“

§ 23. Създава се чл. 40а:

„Чл. 40а. Младите хора имат право да извършват доброволческа дейност като членове или в сътрудничество с доброволческа организация по собствен избор извън трудови и служебни правоотношения без възнаграждение за доброволеца.“

§ 24. В чл. 41 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „младежките организации“ се заменят с „доброволческите организации“.

2. В ал. 2 думите „младежките организации предоставят“ се заменят с „доброволческите организации могат да предоставят“.

§ 25. В чл. 42 думите „организатора на проявата“ се заменят с „доброволческата организация“.

§ 26. Създават се чл. 42а и 42б:

„Чл. 42а. Държавата и общините подпомагат младежкото доброволчество, организирано от доброволчески организации, вписани в Националната информационна система за младежта.

Чл. 42б. (1) Министърът на младежта и спорта съгласувано с министъра на финансите приема наредба за национални стандарти за публично подпомаганото младежко доброволчество.

(2) Националните стандарти по ал. 1 се съгласуват предварително и с министъра на образованието и науката, министъра на здравеопазването, министъра на труда и социалната политика, председателя на Държавната агенция за закрила на детето и с председателя на Агенцията за социално подпомагане.

(3) Министерството на младежта и спорта оказва методическа помощ на доброволческите организации за спазване на нормативните стандарти за младежко доброволчество.

(4) Министерството на младежта и спорта разработва и публикува на интернет страницата си препоръки, които могат да бъдат използвани като насоки при разработването на добрите практики по ал. 1, след като вземе становището на Държавната агенция за закрила на детето.

(5) Министерството на младежта и спорта, Държавната агенция за закрила на детето и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ осъществяват съвместно контрол за спазване на нормативните изисквания и стандарти за младежкото доброволчество при условия и по ред, определени с наредбата по ал. 1.”

§ 27. Член 43 се изменя така:

„Чл. 43. (1) По искане на младия доброволец доброволческата организация издава доброволческа книжка, която е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства.

(2) Доброволческа книжка по ал. 1 се издава по образец, одобрен със заповед на министъра на младежта и спорта, и се публикува на интернет страницата на Министерството на младежта и спорта.

(3) Разходите за издаване на доброволческа книжка са за сметка на доброволческата организация.

(4) На територията на страната само вписаните в Националната информационна система за младежта доброволчески организации могат да издават доброволческа книжка.

(5) Доброволческите организации водят списък на доброволческите книжки.”

§ 28. В чл. 44, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създават се нови т. 3-5:

„3. данни за организациите с признат статут на национално младежко представителство;

4. данни на лицата, осъществяващи младежки дейности;

5. данни за доброволческите организации.”

2. Досегашните т. 3-5 стават съответно т. 6-8.

3. Създава се т. 9:

„9. информация за текущи и предстоящи събития в сферата на младежките дейности и доброволчеството.”

§ 29. Член 45 се изменя така:

„Чл. 45. Младежките организации са длъжни да се впишат в Националната информационна система за младежта.”

§ 30. В чл. 46 ал. 2 се изменя така:

„(2) Към заявлението по ал. 1 се прилагат:

1. данни за заявителя, които включват: наименование, вид, седалище и адрес на управление; копия от учредителен акт и удостоверение за актуално състояние или друг равнозначен документ, удостоверяващ правния статус на заявителя;

2. кратко описание на дейността.”

§ 31. В чл. 47 думите „младежката организация, за която” се заменят със „заявителите, за които”.

§ 32. Създава се чл. 47а:

„Чл. 47а. (1) Министерството на младежта и спорта организира и подпомага:

1. изследвания на потребностите и развитието на младите хора в България;

2. наблюдения, оценки и анализи за провеждането на националната политика за младежта на национално, областно и общинско ниво.

(2) Държавните и общинските органи са длъжни да предоставят информация на Министерството на младежта и спорта във връзка с ал. 1.

(3) Резултатите от дейностите по ал. 1 са общодостъпни и се публикуват на интернет страницата на Министерството на младежта и спорта.”

§ 33. Създава се глава осма с чл. 48-57:

„Глава осма

МЛАДЕЖКИ ОБЕКТИ

Чл. 48. (1) Планирането, проектирането и изграждането на младежките обекти се подчинява на следните изисквания:

1. с подробните устройствени планове на населените места се предвиждат младежки обекти;

2. младежките обекти се проектират и изграждат при спазване нормите на застрояване и проектиране на обществени сгради и на нормите за изграждане на достъпна среда в урбанизираните територии;

3. в младежките обекти се създават условия за достъп и участие на младите хора с увреждания.

(2) В населените места с население над 20 000 жители общините създават условия за разкриване на младежки обект в централната част на населеното място.

(3) В населени места с население над 10 000 жители при заявен писмен интерес от младежка организация, която отговаря на условията на чл. 19 и 20, общините създават условия за разкриване на младежки обект. Младежката организация е необходимо да има седалище или клон със седалище в общината, на чиято територия е заявила интерес за разкриване на младежки обект.

(4) Държавата и общините създават материални условия за развитие на младежки дейности, инициативи и услуги и насърчават инвестициите на други физически и юридически лица в изграждане на младежки обекти, включително по реда на Закона за публично-частното партньорство.

(5) Изменение на подробните устройствени планове за промяната на предназначението на урегулирани поземлени имоти, отредени за изграждане на младежки обекти, както и промяната на предназначението на младежките обекти може да се извърши след писмено съгласие на министъра на младежта и спорта при условията и по реда на чл. 39, ал. 3 и чл. 134, ал. 7 от Закона за устройство на територията.

Чл. 49. По предложение на министъра на младежта и спорта Министерският съвет с решение определя:

1. младежките обекти или обособени части от тях, които се предоставят на държавните органи за изпълнение на функциите им в областта на младежките дейности;

2. младежките обекти – частна държавна собственост, които съгласувано с общинските съвети се прехвърлят безвъзмездно в собственост на общините по реда на Закона за държавната собственост.

Чл. 50. (1) Министерството на младежта и спорта води публичен регистър на младежките обекти. Информацията в регистъра е разделена тематично, както следва:

1. младежки обекти – държавна собственост;
2. младежки обекти – общинска собственост;
3. младежки обекти, управлявани от еднолични търговски дружества с държавно участие.

(2) Физическите и юридическите лица, които са собственици на младежки обекти с обществено предназначение, заявяват тези обекти за вписване в регистъра по ал. 1.

(3) Събирането и съхраняването на информацията в публичния регистър се извършва от съответното административно звено в Министерството на младежта и спорта.

Чл. 51. (1) Общинските съвети определят общинските обекти за младежки дейности и услуги, техният статут, условията и реда за предоставянето им за ползване от младежките организации по чл. 19 и 31 и вземат решение за разпореждане с тези обекти.

(2) Общините водят публичен регистър на обекти за младежки дейности и услуги на тяхната територия. При вписване на промени в регистъра общините уведомяват Министерството на младежта и спорта в едномесечен срок.

(3) Физическите и юридическите лица, които са собственици на младежките обекти с обществено предназначение, заявяват тези обекти за вписване в регистъра по ал. 2.

Чл. 52. (1) Младежките обекти - собственост на държавата или на общините, се ползват за дейности, услуги и инициативи съгласно чл. 18, ал. 1 и свързаните с тях обслужващи и спомагателни дейности.

(2) Държавата и общините могат да предоставят възмездно изцяло или частично за определено време ползването на младежките обекти на младежките организации по чл. 19 и 31 при условия и по ред, определени със Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост.

(3) Младежките обекти - собственост на държавата или общините, които са предоставени на училищата, могат да се използват безвъзмездно и от младежките организации, в които членуват съответните ученици, студенти и

докторанти, при условия и по ред, определени от ръководството на съответното училище.

(4) Сградите - собственост на държавата или на общините, които са предоставени на държавните и общинските културни институти, могат да се използват безвъзмездно от младежките организации, в които не по-малко от 50 на сто от членовете са младежи с настоящ адрес в съответното населено място, при условия и по ред, определени от ръководството на културния институт.

(5) Спортните обекти и съоръжения - собственост на държавата или на общините, които са предоставени на спортни организации, могат да се използват безвъзмездно от младежките организации по чл. 19 и 31, в които не по-малко от 50 на сто от членовете са младежи с настоящ адрес в съответното населено място, при условия и по ред, определени от ръководството на спортната организация.

(6) Общинските съвети определят реда, по който младежките обекти – общинска собственост, се използват от местните млади хора за техни инициативи.

Чл. 53. (1) Младежките обекти или обособени части от тях - публична държавна и публична общинска собственост, както и частна държавна и частна общинска собственост, могат да се отдават под наем на младежки организации по смисъла на чл. 20, които са юридически лица с нестопанска цел, за осъществяване на общественополезна дейност, чиято основна дейност съответства на предназначението на имота, чрез провеждане на конкурс.

(2) Условията и редът за провеждане на конкурс се определят с правилника за прилагане на закона.

(3) Когато младежният обект е многофункционален, в договора на наемателя се определят условия за ползване на обекта или части от него и/или от други младежки организации, доброволческите организации, които осъществяват младежка дейност в него.

(4) Юридическите лица, на които държавата и общините могат да предоставят младежки обекти – частна държавна и частна общинска собственост, следва да отговарят на следните изисквания:

1. да са организации, регистрирани в обществена полза и вписани в Централния регистър на юридическите лица с нестопанска цел към Министерството на правосъдието;

2. да имат за цел разработване и предоставяне на услуги съгласно чл. 18 в подкрепа на развитието на младите хора в страната;

3. да имат седалище и адрес на управление на територията на административната област, където е местонахождението на младежкия обект.

(5) Не може да бъде наемател юридическо лице, за което е налице едно от следните обстоятелства:

1. обявено е в несъстоятелност или е в производство за обявяване в несъстоятелност;

2. намира се в ликвидация;

3. ако осъществява стопанска дейност;

4. има парични задължения към държавата или общината, установени с влязъл в сила акт на компетентен орган, или задължения към осигурителни фондове.

Чл. 54. (1) Министърът на младежта и спорта осъществява контрол върху ползването по предназначение на младежки обекти – публична и частна държавна собственост, предоставени по реда на чл. 53.

(2) Общините осъществяват контрол върху ползването по предназначение на младежки обекти – публична и частна общинска собственост, предоставени по реда на чл. 53.

Чл. 55. (1) Финансирането, както и строителството и/или управлението и/или поддържането на младежки обекти – държавна и общинска собственост или собственост на публичноправни организации, може да се извършва чрез публично-частно партньорство при условията и по реда на Закона за публично-частното партньорство.

(2) В случаите по ал. 1 условията за обществен достъп и ползване на обекта и съоръженията му се определят в обявлението по чл. 35 от Закона за публично-частното партньорство в съответствие с изискванията на чл. 52.

(3) С договора за публично-частното партньорство се определят задълженията на частния партньор за изпълнение на условията по ал. 2 и последиците от тяхното неизпълнение, включително прекратяването на договора.

Чл. 56. (1) Предоставените държавни и общински младежки обекти на младежки организации и на националното младежко представителство се ползват от тях по предназначението им съобразно нуждите, за които са предоставени.

(2) Организацияте, ползвали облекчения от държавата и общините за изграждане на младежки обекти, предварително съгласуват проектите за тяхното строителство със съответните държавни и общински органи и не могат да ги използват за други цели освен по тяхното предназначение.

(3) Младежките обекти – собственост на държавата и на общините, по изключение могат да се ползват и за културни и други нужди и прояви с обществен характер при условия и по ред, определени от съответното ведомство и общински съвет, ако с това не се уврежда общата младежка дейност и няма да се нанесат вреди на младежките обекти.

(4) Обособените части за обслужващи и спомагателни дейности от държавни и общински младежки обекти могат да се предоставят възмездно на юридически и физически лица за организиране на обслужваща младежката дейност инфраструктура, с изключение на рекламните права в тях, само в случаите, в които не се създават пречки за използването им по тяхното основно предназначение.

Чл. 57. (1) Службите „Държавна собственост“ към областните управи и службите „Общинска собственост“ към общинските администрации следят за ползването на държавните и общинските младежки обекти съобразно предназначението им и условията, при които са предоставени.

(2) Не могат да се отчуждават държавните или общинските терени, определени за строителство на младежки обекти.

(3) Не може да се изменя социалното предназначение на съществуващите младежки обекти – държавна или общинска собственост.

(4) В случай че се установи, че държавни или общински младежки обекти или части от тях се ползват не по предназначение или в нарушение на условията, при които са предоставени, те се изземват по реда на чл. 80 от Закона за държавната собственост, съответно на чл. 65 от Закона за общинската собственост.

(5) Държавните и общинските младежки обекти, ползвани от организации, на които е заличена съдебната регистрация като такива, се изземват по реда на ал. 4.

(6) Службите „Държавна собственост“ и „Общинска собственост“ уведомяват Министерството на младежта и спорта за констатираните нарушения при ползване на държавните и общинските младежки обекти.

(7) За целите на този закон всяко предоставяне на младежки обекти – публична и/или частна държавна/общинска собственост, се извършва след оценка за съответствие със законодателството по държавните помощи, извършена от съответния публичен орган.”

§ 34. Допълнителните разпоредби се изменят така:

„Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Младежи“ са лица на възраст от 14 до 29 г. включително.

2. „Младежки обект“ е недвижим имот или обособена част от него и прилежащите им терени, които са предназначени за осъществяване на младежки дейности, инициативи и услуги по смисъла на чл. 18, ал. 1 и на младежко доброволчество.

§ 2. Разпоредбите на този закон по отношение на непълнолетните лица се прилагат при спазване законодателството на Република България.“

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 35. Навсякъде в закона думите „национално представителна младежка организация“, „национално представителната младежка организация“, „списък на национално представителните младежки организации“, „списъка на национално представителните организации“, „списъка на национално представителните младежки организации“ и „списъкът на национално представителните младежки организации“ се заменят съответно с „национална младежка организация“, „националната младежка организация“, „списък на националните младежки организации“, „списъка на националните младежки организации“ и „списъкът на националните младежки организации“.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 36. В шестмесечен срок от влизането в сила на закона министърът на младежта и спорта издава подзаконовите актове по прилагането му.

§ 37. Министърът на младежта и спорта до 1 септември 2014 г. разработва стандарти за младежко доброволчество и младежка дейност.

§ 38. В чл. 4, ал. 2 от Закона за борба с трафика на хора (обн., ДВ, бр. 46 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2005 г., бр. 33 от 2008 г., бр. 74 от 2009 г. и бр. 68 и 84 от 2013 г.) след думите „Държавната агенция за закрила на детето“ се поставя запетая и се добавя „заместник-министър на младежта и спорта и представител на националното младежко представителство“ и се поставя запетая.

§ 39. В чл. 4, ал. 1 от Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните (обн., ДВ, бр. 13 от 1958 г.; изм. и доп., бр. 11 от 1961 г., бр. 35 от 1966 г., бр. 30 от 1969 г., бр. 89 от 1974 г., бр. 53 от 1975 г.; попр., бр. 55 от 1975 г.; изм. и доп., бр. 63 от 1976 г., бр. 36 от 1979 г., бр. 75 от 1988 г., бр. 110 от 1996 г.; попр., бр. 3 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 69 от 1999 г., бр. 66 и 96 от 2004 г., бр. 28, 94 и 103 от 2005 г., бр. 25, 47 и 74 от 2009 г., бр. 50 от 2010 г., бр. 82 от 2012 г. и бр. 15 и 68 от 2013 г.) след думата „прокурор” съюзът „и” се заменя със запетая и накрая се добавя „и представител на Националното младежко представителство”.

§ 40. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник”.

Законът е приет от 42-ото Народно събрание на 2013 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Михаил Миков)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за младежта

С проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за младежта се цели създаването на по-ефективна законова рамка за провеждане на държавната политика за младежта в изпълнение на Националната стратегия за младежта 2010-2020.

Законопроектът допълва функциите на министъра на младежта и спорта като основен централен държавен орган за ръководство, координация и контрол при осъществяването на държавната политика за младежта.

Предложеният законопроект регламентира правния статут на националното младежко представителство в изпълнение на Препоръка Rec (2006) 1 на Комитета на министрите на Съвета на Европа към държавите членки за ролята на националните младежки съвети в развитието на младежката политика и стандартите, установени в Европейската харта за участието на младите хора в живота на общините и регионите, приета от Конгреса на местните и регионалните власти на Съвета на Европа.

В законопроекта се установяват нормативни изисквания към правно-организационната форма на младежкото представителство, определя се рамката на отношенията му с държавните и общинските органи, възлагат се публични функции по младежко представителство (информационни, представителни, застъпнически, правозащитни) като гаранция за обществения интерес.

Чрез националното младежко представителство се осигурява представителство на областно, регионално и национално ниво, хоризонтална и вертикалната координация в младежкото движение и институционализирано участие на младите хора във вземането на решения, важни за тяхното развитие. Взаимодействието във и със националното младежко представителство има двустранна насоченост:

- взаимодействие, насочено към младите хора;
- взаимодействие, което има за основа управлението и повишаването на неговата ефективност.

Националното младежко представителство е израз на самоуправлението и децентрализацията на държавната политика за младежта. То е форма на самоуправление, основано на общностните интереси на младите хора. Чрез националното младежко представителство се създава връзка между териториалното и отрасловото младежко самоуправление, която е и основата за развитието на гражданското младежко движение, защото не само прехвърля функции върху недържавни структури, а и предоставя права за участие в управлението и самостоятелна отговорност на областно, регионално и национално ниво. Предлаганата нормативна уредба ще насърчи самоорганизирането на българските младежи като израз на отраслово самоуправление и ще създаде предпоставки за сформирание на нови организации и укрепване капацитета на съществуващите такива.

В съответствие със заключенията на Съвета на Европейския съюз от 27 ноември 2009 г. за насърчаване на творческо поколение и заключенията на Съвета на Европейския съюз от 19 ноември 2010 г. относно достъпа на младите хора до култура и установените Добри практики за подкрепа на младите таланти законопроектът предвижда мерки за насърчаване, подпомагане и стимулиране на млади хора с изяви дарби, които ще допълнят мерките за закрила на децата с изяви дарби, въведени със Закона за закрила на детето.

С предлагания законопроект се доразвива нормативната основа за насърчаване и подпомагане на младежкото доброволчество като основна форма на участие на младите хора за разширяване техните знания, опита и уменията на доброволеца и на хората, с които доброволецът работи. В европейски план младежкото доброволчество демонстрира завидна ефективност при формирането на активна гражданска позиция и за приобщаването на млади хора към обществено полезна дейност, както и като форма на неформално учене. Подобно на Закона за защита при бедствия и Закона за Министерството на вътрешните работи, които първи създадоха нормативна основа за развитието на доброволчеството в съответните сектори, проектът за Закон за изменение и допълнение на Закон за младежта установява нормативни изисквания и стандарти в защита на интересите на младите доброволци.

За първи път след 1989 г. се създава легална дефиниция на „младежки обект“ в съответствие с утвърдените европейски практики, както и нормативни гаранции и изисквания за планирането, проектирането и изграждането, поддържането и управлението на обектите на материалната

база за младежки дейности. Законопроектът предвижда държавата и общините да създават материални условия за развитие на младежки дейности, инициативи и услуги и да насърчават инвестициите на други физически и юридически лица в изграждане на младежки обекти, включително по реда на Закона за публично-частното партньорство.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Пламен Орешарски)